విశ్వాసం

కప్పగంతుల మల్లికార్జునరావు

'రాముడు, సీత పిచ్చెక్కి కొట్టుకొంటున్నారుట! రావణాసురుణ్ణి పంపి మీ నాన్న పరువు దక్కించండి పాపం!'

తాను కష్టపడి చేసిన బెంగాలీ వంటకాలు సందేశ్, సింగడాలను తింటుండగా, నాన్న దగ్గరి నుంచి వచ్చిన వుత్తరాన్నిస్తూ ఎగతాళిగా అంది సులోచన. మా నాన్న 'పిచ్చి' సులోచనకు ఎగతాళి మేళం. నాకు చిరాకు భాగోతం!

భూములు పుట్టూ వున్నా నాన్న గొప్పకోసం వుద్యోగం చేసేడు. తనుఉద్యోగం చేసే రోజుల్లో నమ్మి ఆస్తి వ్యవహారాలను అప్పచెప్తే, వెంకట్రాయుడు మామయ్య మోసం చేసినట్టు తర్వాత గ్రహించాడు.

'వెధవ! నా ఆస్తిని కొంత మిస-ప్రాప్రిమేట్ చేసేడు. మరికొంత అప్రాప్రి-యేట్ చేసేడు. స్టేట్ స్ట్రిక్ట్ ఆఫీసరుగా పేరు పొందిన వాడిని. వాడు అంతు తేల్చనూ?'

వెంకట్రాయుడు మామయ్య చెవిలో యీ మాటలు దూరటంతో యిరువురి మధ్య యుద్ధం ఆరంభ మయింది.

ఇద్దరూ డబ్బూ, పలుకుబడి వున్నవారా యిరి! అంచేత వారి పోట్లాట మొదట్లో రెండు దున్నపోతుల మధ్య పోట్లాటలా సాగింది. ఆ తర్వాత పోట్లాట స్వరూపం మారింది. ఎవరు గొప్ప అని తేల్చుకోటానికి పోటీలు పడ సాగేరు.

రాయుడు మామ పది రూపాయలు ఖర్చు చేస్తే, నాన్న ఇరవై పైగా అదే పనికి ఖర్చు చేస్తాడు. నాన్న సూట్లు వేస్తాడని రాయుడు సూట్లు కుట్టించాడు. ఇలాగే యింకెన్నో చిత్రాలు!

'రిటైరయ్యాక హాయిగా ప్రశాంతంగా గడపక యీ గొడవలేంటి నాన్నా? నష్ట పోయింది తిరిగి రాదుగా?'

'ఒరేయ్. ఇది డబ్బు సమస్య కాదు. ప్రెస్టేజ్ సమస్య. వాడు మోసం చేస్తే నేను ముండమోపిలాగా చేతులు ముడుచుకు కూర్చుంటానా? నెవ్వర్. స్టేట్ ఆఫీసర్ని నేను.'

పోటీ పోను పోను వెర్రి తలలు వేయ సాగింది. ఎకరం పొలానికి రాయుడు మామ రెండు బస్తాల అమ్మోనియం వేయించాడని నాన్న అయిదు బస్తాలు వేయించాడు! నాన్న పండక్కి కోడిని కోయిస్తే రాయుడు పొట్టేలును తెగేయించేడు!

ఈ మధ్య పోటీ మరో కొత్త మలుపు తిరిగింది!

రాయుడికి ఎప్పుడు పట్టుకుందో కుక్కల పిచ్చి పట్టుకొంది. తగాదా ఆరంభం నాటికే అతని దగ్గర మూడు వూరకుక్క లుండేవి.

నాన్నకి కుక్కల్ని, పిల్లుల్ని పెంచట మంటే పరమ చిరాకు. అలాంటిది రాయుడి మీద పోటీకి కుక్కల్ని పెంచటం ప్రారంభించాడు.

రాయుడు దగ్గర అప్పుడు రెండు ఆడ కుక్కలున్నాయి. అంచేత నాన్న ఎక్కడినుంచో ఒక మగ కుక్కను, ఆడకుక్కను తెప్పించాడు.

'ఒరేయ్ రాముడూ! సీతనే ఏలుకో. ఊళ్ళో బజారు ముండల్ని పోషించే భ్రష్టులున్నారు. వాటి జోలికి పోకు. మన ప్రెస్టేజ్ గుర్తుంచుకో.'

రాయుడికి మాటలే కరువా? కుక్కలమీద పెట్టి గొప్పలు చెప్పుకోటం, తిట్టుకోటం యిద్దరికీ గొప్ప హాబీ అయింది.

'ఆ ముండమోపి వెధవ రాయుడుగాడు యీ మధ్య మద్రాసు వెళ్లి కుక్క అనుకొని పందిపిల్లను కొనుక్కొచ్చాడు. స్టీలు చైను నొదాన్ని దాని మెళ్లో కట్టి మరో చివరను తన కాలికి కట్టుకొని వూరంతా వూరేగుతున్నాడు. కలకత్తాలో సింహం లాంటి

మూలశంకకు
త్వరగా
నమ్మకమైన
హెడన్సా
విరేచనముతో
చికిత్సను పొందండి
శస్త్రచికిత్స
అవసరములేదు!

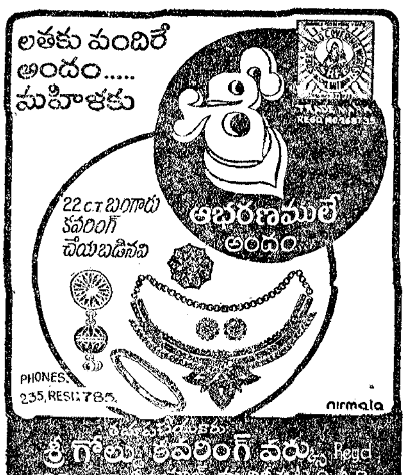

1. పట్టాభి మార్కెట్........మచిలీపట్నం
2. శేషయ్య వీధి..........విజయవాడ-1
3. ట్రంకు రోడ్డు..............నెల్లూరు
4. G కార్ స్ట్రీట్.............తిరుపతి
5. గాంధీ రోడ్డు...............తిరుపతి
6. సుభాష్ రోడ్డు.........అనంతపురం
7. ఎవెన్యూ రోడ్డు....... బెంగుళూరు
8. గాంధీ బజారు..........బెంగుళూరు
9. గాంధీ బజారు..............షిమోగా
10. మునిసిపల్ మార్కెట్ ....కర్నూలు
11. జయంతి బిల్డింగ్స్........బెంగుళూరు
12. మద్రాసు రోడ్డు..............కడప.....
13. రామన్‌కోయిల్ స్ట్రీట్..... చిత్తూరు
14. నాగులకుంటరోడ్డు....నంద్యాల
15. గాంధివిగ్రహంవద్ద - నర్సరావుపేట

16. అమ్మవారిశాలవద్ద, మార్కాపురం.

కుక్కనోదాన్ని కొని పంపించు. చూడగానే వాడి మొహం మాడిపోవాలి. గుండె ఆగి పోవాలి. డబ్బు ఎంత ఖర్చయినా ఫర్వాలేదు. వూళ్ళో నా ప్రెస్టీజ్, స్టేటస్, కొడుకువైన నీ చేతుల్లో పెడుతున్నా.'

మా గ్రామంలో పెద్దల మధ్య పోటీ అలా ఆ వుత్తరంతో, ఎక్కడో కలకత్తాలో బ్యాంకి వుద్యోగం చేసుకొంటున్న నాకు ప్రాణ సంకటంగా పరిణమించింది.

మనుష్యులకే వో పూట తిండి కరువైన దేశంలో, కుక్కలని, పిల్లులని, కుందేళ్లని వెర్రివేషాలు వేయటం బూర్జువా తత్వమని నా నమ్మకం. అంచేత నాకు వాటిని గురించి ఏమీ తెలీదు. తెలుసుకొనే వుత్సాహం, వ్యవధి నాకు లేవు. సాహిత్య వ్యాసంగం, నాటకాలు, నా లోకం నాది.

'ఒరేయ్' తండ్రి వెధవ రాసిన వుత్తరానికి జవాబివ్వాలన్న యింగిత జ్ఞానం లేదా నీకు ? అంతటి గొప్పవాడివై పోయావా ? యీ మధ్య రాయుడిగాడి పంది మన రాముడిని, సీతను కరిచింది. అప్పటి నుంచి అవి పిచ్చెక్కినట్లు కొట్టుకుంటున్నాయి. నా తల తీసేసినట్లయింది. నా అవమానం నీది కాదా ? రావణాసురిడిలా భయంకరంగా వుండే రెండు కుక్కల్ని పంపు. కలకత్తా నుంచి కుక్కలొచ్చేయంటేనే రాయుడు హడలిపోవాలి. యీ వుత్తరానికి జవాబివ్వక పోతే నేనే వస్తున్న' నాన్న వుత్తరం యొక్క సారాంశం.

'కలకత్తా నుంచి బజారు కుక్కను పంపినా మన వూళ్లో తెల్లతోలు వాళ్లను చూచినట్లే చూస్తారు లెండి. ఎలాగో కష్టపడి వో కుక్కను సంపాదించండి పాపం !'

ఎంతవరకు?

రగిలే హృదయాలలో ఆరని మంచితనం
ఆ మంచితనంలో తెలియని ఆనందం
ఆ ఆనందంలో అంతులేని ఆశ్చర్యం !
ఆ ఆశ్చర్యంలో ఆనంద భాష్పాలు
ఆ ఆనంద భాష్పాల వెనుక దాగిన బాధ
ఆ బాధలో అందని ఆకలి
ఆ ఆకలిలో ఈ కల ఎంతవరకుసాగుతుందో...

- "గుండ్రం"

విశ్వాసం

నాకు హఠాత్తుగా అమలా ముఖర్జీ గుర్తుకొచ్చింది !

* * *

డాక్టర్ కుమారి రాణీ అమలా ముఖర్జీ గొప్ప అందగత్తె. ధనవంతురాలు. విద్యావంతురాలు. జమీందారీ కుటుంబంలో పుట్టింది. ఎవరైనా యిట్టే పెళ్లి చేసుకొంటారు. కానీ అవివాహితగానే వుండిపోయింది. వయసు పడమరకు తిరుగుతున్నా ఆమె నవనవలాడే టొమేటో పండులా వుంటుంది.

ఆమె ఇంగ్లీషులో కవిత్వం రాస్తుంది. బెంగాలీలో సాహిత్య వుపన్యాసాలిస్తుంది. తెలుగు నాటకాలంటే చచ్చేటంతఅభిమానం.

ఏదో పనిమీద మా బ్యాంకికి వచ్చినపుడు ఆమెను మొదటిసారిగా చూచాను. కౌగిట్లో వో కుక్క, వెనుక వో కుక్క, వోవర్‌కోట్ పాకెట్‌లో వో బుల్లి కుక్క, మార్చి మార్చి వాటిమీద ముద్దుల్ని కురిపిస్తూనే వుంది. అసూయపడటంలో తప్పేముంది ?

ఆ తర్వాత వోసారి మా నాటక ప్రదర్శనకు ఆహ్వానించాం. నా నటనను పొగిడింది. మరో సందర్భంలో ఏదన్నా బహుమతి యిస్తానని వాగ్దానం చేసింది.

అమలా ముఖర్జీకి 'కుక్కల రాణి' అన్న ముద్దు పేరుంది. ప్రపంచంలోని అనేక కుక్క జాతుల కథలు, వాటి చరిత్ర, నాణ్యత, మనస్తత్వాలు ఆమె స్టడీచేసిందట!

కుక్కల పట్ల ఆమెకంత ప్రేమ ఎందుకో? మనుష్యుల పట్ల కూడా వుందా ?

అవసరం ఆమె దగ్గరికి నన్ను తీసుకెళ్లింది.

పాతకాలపు జమీందారుల భవనం. ముందు భాగం కొంత మోడరనైజ్ చేయబడి వుంది. వెయిటింగ్ హాలులో నిలువెత్తు ఆయిల్ పెయింట్సు నాలుగున్నాయి. మధ్యన కుక్కల చిత్రాలు !

'అమలా, గుడ్‌మార్నింగ్. రాణీ... స్వీట్ నైట్.'

చిలక ! చిలక పలుకుల్ని పలుకుతోంది.

అరగంట వెయిట్ చేసేక మరోగదిలోకి పిలుపు వచ్చింది.

పెద్ద సోఫాలో కూర్చొని వుంది అమల. ఆవుదూడలా వున్న వో కుక్క ఆమె రెండు

కాళ్లమధ్య నలుగుతోంది. బంగారు రంగులో గుండ్రని కళ్లతో, అందంగా వున్న వో చిన్న కుక్క ఆమె మెడ మీద ఎక్కి రొమ్ముల్ని మూతితో రాస్తోంది.

'ఊరుకో ఎడ్వర్డ్. విజిటర్స్ ముందు కూడా చిలిపి పనులేనా ? ఛీ' ప్రియుడితో అన్నట్లే అంది. ఎడ్వర్డ్ వూరుకోలేదు. ఆమె బుగ్గల్ని మూతితో రాసేడు.

'స్వీట్ ఎడ్వర్డ్—డోంట్‌బి సిల్లీ'అంటూ ముద్దు పెట్టుకొని ఎడ్వర్డ్‌ని కిందికి దించేసింది. యీ లోగా దిండు పక్కనున్న రెండు పాకెట్ కుక్కలు ఆమె మీదకి ఎగబాకి రొమ్ములపై కూర్చున్నాయి.

'ఏమిటిలా వచ్చారు ? మళ్లీ నాటకం వేస్తున్నారా ?'

కుక్కల చర్యలని కళ్లప్పగించి చూస్తున్న నేనామె మాటల్తో వులిక్కిపడ్డాను.

'ఎందుకలా వులిక్కిపడ్డారు ? కుక్కల్ని చూస్తే అసూయగా వుంది కదూ ?'

అవును. అసూయ కలగదూ ? ఎంతైనా మగవాడినేగా ? కానీ ఆ విషయం ఆమె ఎలా వూహించింది ?

'యీ కుక్కలకి నాకు ఎన్నో జన్మల బంధం ? లేకపోతే యివి ఎక్కడ పుట్టేయి? ఎక్కడికి చేరేయి ? పూర్వజన్మలో యీ కుక్కల్లో కొన్ని నాకు ప్రియులో, ప్రియురాండ్రో అయివుండాలి. కొన్ని సర్వెంట్స్, మరికొన్ని అప్పుల వాళ్లు, బంధువులు ... యిలా ఏదో బంధం వుండి వుంటుంది — ఏమంటారు ?'

గతజన్మలో యీమెతో ఏదో విధంగా పరిచయమున్న వాళ్లంతా దేశ విదేశాల్లో కుక్కలుగా జన్మించారనేగా ఆమె తాత్పర్యం! యీమె వొక్కతే మానవజన్మ ఎత్తింది. యింకేమనగలను ?

'నా కుక్కల ఫేమ్లిలో అనేక జాతుల కుక్కలున్నాయి. అన్నీ విదేశాలవే. కొన్ని కొన్నని— మరికొన్ని నా విదేశీ ఫ్రెండ్స్ ప్రెజెంట్ చేసినవి. నా ఫేమిలీ చూడటానికి రోజూ విజిటర్స్ వస్తారు. కానీ ఎవరికీ చూపించను. ఎందుకో తెల్సా ? మీలాగా అసూయపడ్తారు. 'జూ'లో జంతువుల్ని ట్రీట్ చేసినట్లు చేయబోతారు. ఐ డోంట్ లైక్ ఆల్‌దట్ నాన్సెన్స్—'

ఆమె ఆగింది. నా గుండె కూడా ఆగింది.

'బట్. ఐ లైక్‌యు యేజ్ ఏన్ ఏక్టర్. మీకు బహుమతి నిస్తానని ప్రామిస్ చేసేను. ఆ బహుమతిగా నా ఫేమిలీని చూపిస్తాను. రిమెంబర్—దిస్ యీజ్ ఎరేర్ ప్రివిలేజ్.'

ఆమె లేచింది. కదిలింది. ఆమెతోపాటు కుక్కలు కూడా కదిలేయి. అకస్మాత్తుగా ఎడ్వర్డ్‌ని చేతిలోకి తీసుకొంది.

'ఇది 'పామెలేనియన్.' అందులో రతీ మన్మధుల ప్రతి రూపం. లేడీస్ యీ జాతి కుక్కలంటే పడిచస్తారు. శరీరం మీద ఎక్కి తొక్కుతుంటే గొప్ప థ్రిల్! ఇది కరవదు. కాని కరిచే వాటికి సిగ్నల్ యిస్తుంది. మా ఎడ్వర్ కలర్ చూచారా? గోల్డ్ కలర్. రేర్. ఇండియాలోనే లేదు.'

రకరకాల కుక్కలున్న గదులు చూపించింది. అన్నీ ఎయిర్ కండిషన్ గదులే!

అల్సేషియన్, గ్రేట్ డేనియల్, సిడ్నీ సిల్కీడిన్, లేబర్‌డాగ్, కాకర్ స్పేనియన్, బుల్‌డాగ్స్, బాక్సర్, పగ్స్, డేష్హ్యాన్... యింకా ఎన్నో రకాలు. వర్ణించి వర్ణించి చెప్పింది.

తీరా వచ్చేముందు నేను వచ్చిన పనిని చెప్పేను. మా నాన్న కథ కూడా చెప్పేను. అంతా విని ఆమె ఎగతాళిగా నవ్వింది.

'కుక్క నివ్వటమా? అబ్సర్డ్!'

నేను నీరుకారి పోయాను. ప్రాధేయ పూర్వకంగా ఆమె వైపు చూచాను.

'ఓ ! ఐ లైక్ యువర్ ఏక్టింగ్. అంచేత స్పెషల్ కేస్‌గా వో కుక్కని ప్రెజెంట్ చేస్తాను. కానీ మీ నాన్న వా కుక్కల్ని పెంచగలడా? నో. హి కెనాట్. అందుకే ఒక్క కండిషన్—'

భయం భయంగా చూచాను.

'కుక్కను నేనిచ్చినట్లు ఎవ్వరికీ చెప్ప కూడదు. మళ్లీ వెనక్కి తీసుకు రాకూడదు. ఎగ్రీడ్ ?'

* * *

అంజనేయస్వామి సంజీవి పర్వతాన్ని పెళ్లగించుకొచ్చినప్పటంత వుత్సాహంగా పీటర్‌ని యింటికి తెచ్చాను. పీటర్ తోడేల్లా ఉన్నాడు. తెల్లగా అందంగా వున్నాడు. నాన్న చూస్తే ఎంత సంతోషిస్తాడో? తీసుకోవాల్సిన జాగ్రత్తలు సులోచనకు చెప్పేను.

'నా పిల్లల పెంపకంలోనే యిన్ని జాగ్రత్తలు తీసుకోటం లేదు. వెంటనే వెళ్లి మీ నాన్నగారికి యిచ్చిరండి—'

అనుకోకుండా హెడ్ ఆఫీస్ నుంచి డైరెక్టర్లు రావటంతో అది కుదిరింది కాదు. ఆ రాత్రి కుక్కకు ప్రత్యేకంగా పాన్పు అమర్చి, ఫేనువేసి పడుకోబెట్టేను.

తెల్లవార్లూ అరుస్తూనే వుంది పీటర్. తెల్లవారేసరికి సగం వ్రాసిన నా నవల తాలూకు కాగితాలు, పుస్తకాలు, బాత్‌రూమ్‌లో సబ్బు పెట్టెలు, టూత్ బ్రష్‌లు, వంటింట్లో చిన్నచిన్న గిన్నెలు కన్పించలేదు. పీటర్‌గారు వాటిని యిల్లంతా చెల్లాచెదరుగా పారేసేరు. పుస్తకాల్ని, కాగితాల్ని చించి కిటికీలోనుంచి క్రింద పారేసేడు.

'వాతావరణం కొత్తకదూ? కోపం వచ్చి వుంటుంది.'

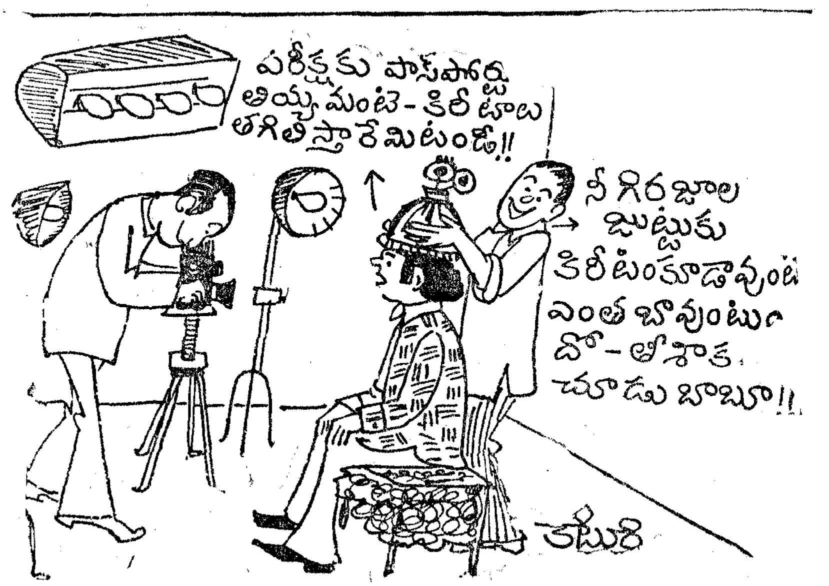

వారం రోజులు యిదే గోల. నాన్నకు టెలిగ్రాం యిచ్చాను. నన్నే అర్జంటుగా తీసుకు రమ్మని తిరుగు తాఖీదు.

కుక్కను చూచి నాన్న గర్వంగా మీసాలు దువ్వేడు. వెండి గొలుసు మెళ్లో వేసి దాన్ని వెంటేసుకొని గ్రామ ప్రదక్షిణం చేసొచ్చాడు. దాని పిచ్చివేషాలు చూచి మురిసిపోయాడు మొదట్లో. అయితే నాలుగు రోజుల్లో మొహం మొత్తినట్లుంది, ఊర కుక్కలా నా మీదికి లేచాడు.

'కలకత్తా నుంచి తెచ్చినా, లండన్ నుంచి తెచ్చినా కుక్కబుద్ధి ఎక్కడ చస్తుంది. ఇంకా సీమకుక్కలకన్నా వూరి కుక్కలే మెరుగు. ఇంత ఎంగిలన్నం పెడ్తే విశ్వాసంగా పడి వుంటాయి. ఈ సీమ కుక్కలు మాంసం మెక్కి మన నెత్తి నెక్కి సవారీ చేస్తాయి. పైగా దీనికేదో పిచ్చి లాగుంది. నాకొద్దీ ముదనష్టం. తీసికెళ్లి ఆ రాణీగారికే యివ్వు. నేనిసారి కుక్కలేం ఖర్మ—పులుల్నే పెంచుతా.'

వెంకట్రాయుడు మామకు కుక్కను అంటగట్టాలని ప్రయత్నించా.

'మీ నాన్న పులుల్ని పెంచుతాట్టగా ? నేనేనా కుక్కల్ని పెంచేది ? ఆఫ్రికా నుంచి సింహాల్ని తీసుకొచ్చి పెంచుతా. ఏమను కొన్నాడో మీ నాన్న ?'

చచ్చిచెడి కుక్కని తీసుకొని కలకత్తా చేరాను. రాణీ అమలా ముఖర్జీ యింటికి టేక్సీలో తీసుకెళ్లాను.

విశ్వాసం

నన్ను, నా వెంట నున్న పీటర్‌ను చూచి అమలా ఫైర్ అయింది.

'కండిషన్. ముందే చెప్పాను. కంట్రీ బ్రూట్‌లా మళ్లీ ఏ మొహం పెట్టుకొని వచ్చావ్ ?'

'దీనికి..పిచ్చి...'

'షటప్. ఏ లోపం లేనిదే నీమీద ప్రేమతో ధర్మం చేస్తాననుకొన్నావా? పీటర్‌ని ఇచ్చాను కాని ఎడ్వర్డ్‌ని యివ్వమంటే యిస్తానా ? పిచ్చిదని తెల్సి యిక్కడి కెందుకు తీసు కొచ్చావ్? చంపెయ్యలేక పోయావ్— మీ వూళ్లోనే.'

'చంపెయ్యటమా ?'

'ఏం? కోళ్లను చంపి తినటం లేదూ? పిచ్చికుక్కను చంపడానికి భూతదయ అడ్డం వచ్చిందా? పోనీ ఇప్పుడు నే చెప్తున్నాగా? గార్డెన్‌లోకి తీసికెళ్లి చంపెయ్—'

ఆమె పిస్టల్ నా చేతికిచ్చింది. కుక్క భయంగా, దీనంగా నావైపు చూస్తోంది.

ఊళ్లో నాన్న, రాయుడు పట్టుదలలకు పోయి వూరకుక్కల్లా కొట్టుకొంటున్నారు. ప్రెస్టేజ్ కోసం కుక్కలపైన నక్కలపైన మిథ్యా ప్రేమలు ప్రదర్శిస్తున్నారు.

మనుష్యులపైన ప్రేమ విశ్వాసాలు లేక అమల ఫారిన్ కుక్కలతో భోగాలు చేస్తోంది. స్టేటస్ సింబల్‌గా కుక్కల కుటుంబాన్ని పెంచుతున్నది. అదో హాబీ !

కుక్క విశ్వాసమైన జంతువు. దాన్ని పెంచే మానవుడికి అన్ని విలువల పట్ల విశ్వాసం నశిస్తోంది. స్వార్థం... భోగం... వూపిరి !

"జంతువుల్ని కాని, మనుష్యుల్ని కాని పెంచినా చంపినా మాకే సాధ్యం. మధ్య తరగతి మనిషివి. నీకంత త్రాణ ఎక్కడుంది? ఆ రోజు కుక్కల్ని ఎలా పెంచాలో, ప్రేమిం చాలో చూపేను. ఈ రోజు ఎలా చంపాలో చూపిస్తాను."

అమలా ముఖర్జీ నా చేతిలో నుంచి పిస్టల్‌ని విసురుగా లాక్కొంది.

రక్షించమని వేడుకొంటున్నట్లు కుక్క నా కాళ్లముందు మోకరిల్లింది. యజమాని తత్వం దానికి బాగా తెలుసులాగుంది. పిచ్చె క్కినా మనుష్యులకు, జంతువులకు ప్రాణ భయం, జీవితం పట్ల తీపి సమానమేగా ?

కుక్కను ఆప్యాయంగా చేతిలోకి తీసు కొన్నాను.

'మిస్ అమలా. అందం, సిరిసంపదలు, ఐశ్వర్యం వుండగానే గొప్పవాళ్లు కాలేదు మనుష్యులు. మానవత్వం వుండాలి. మీకు మీ మీద విశ్వాసంలేదు. మనుష్యులమీద విశ్వాసం లేదు. అందుకే సహజసిద్ధమైన కోరికల్ని తీర్చుకోటానికి కుక్కల్ని ఆశ్రయించారు. కుక్కల్ని పెంచటం గొప్ప స్టేటస్ సింబల్‌గా భావించి తృప్తి చెందుతున్నారు. మనుషుల్ని ప్రేమించలేని మీరు కుక్కల్ని ప్రేమించటం పెద్ద ఫార్స్. భూతదయ మీద మీకు వుప న్యాసాలివ్వటం వేస్ట్. వంకర తిరిగిన మన స్తత్వం మీది.'

'స్టాప్. బ్రూట్. మీ అయ్యకివ్వు యీ వుపన్యాసం.'

'ఎవరికిచ్చినా వొకటే. పొగరు పట్టిన వూరకుక్కలు వాళ్లు. మదమెక్కిన సీమ కుక్కవు నువ్వు—'

అనదల్చుకొన్న నాలుగు మాటలు అనేసి వూపుగా వెళ్తున్నాను నేను. ఎద్దంత కుక్క నా చేతుల మధ్య వుంది. పిచ్చెటుపోయిందో కుక్కిన పేనులా కూర్చుంది. ప్రేమగా నా చేతుల్ని నాకుతోంది. దాని కళ్లల్లో విశ్వాసం!

అకస్మాత్తుగా పిస్టోలు పేలిన శబ్దం అయి వెనక్కి తిరిగేను.

పంజరంలో వున్న పెంపుడు చిలక చచ్చి నేలమీద పడివుంది !